Èxit del XIIIè Congrés Internacional de les Ciutats Educadores i de l'alcalde poliglota Trias.

Opinió | 17-11-2014 | 08:51

El divendres dia 13 de novembre es va inaugurar a Barcelona el XIIIè Congrés de les Ciutats Educadores, un esdeveniment en què he tingut la satisfacció de col?laborar com a professional de la comunicació i que ha retornat a la ciutat que el va veure néixer ara fa 24 anys. És cert que des de la primera vegada ençà el món ha canviat notablement, però, si aquesta celebració biennal serveix per alguna cosa concreta i perenne, és precisament per recordar el paper que les ciutats tenen en el desenvolupament dels individus com a ciutadans de les distintes urbs i el seu sentiment de pertinença a aquestes. Una ciutat educadora, doncs, ha de posar tots els seus recursos al servei de l'objectiu de construir ciutadania i satisfer la demanda d'aquesta d'un altre model de societat, de ciutat, de desenvolupament.

En els inicis del concepte, experts de totes les ciutats del món una vegada fundada l'associació que porta el mateix nom del congrés i que va néixer quatre anys després de la primera edició barcelonina, van començar a desenvolupar àmpliament i a aprofundir en aquest fet educador i educatiu. Les escoles, en primera instància, van posicionar-se en la introducció paral?lela als estudis reglats dels conceptes que regeixen les bases conceptuals de la ciutat educadora, i hi van incorporar el contacte amb la natura, el teatre, l'oci, la cultura en les seves branques menys escolars i, fins i tot, van incorporar horts en racons dels patis i adjacents per tal de fer sentir els joves, de primera mà, molts dels fets en què es trobarien al llarg de tota la seva existència, també com a ciutadans. El fet de l'escola també es va adaptar a la ciutat, doncs, inclosos els seus teatres, biblioteques, urbanisme i els seus fets més característics, i es van anar posant al servei del sistema educatiu en aquesta tasca d'educar per a una vida que canvia de manera constant, inclòs el coneixement i les prioritats de quin ha de ser aquest. Estar preparat per la vida, avui tan canviant, vol dir preparar-se per estar en condicions d'aprendre constantment i adaptar-se competitiu i ple d'incerteses segons cada circumstància. I la capital d'aquest país no ha cessat de fer-ho possible.

Per això Barcelona ha seguit capdavantera en aquest repte i ha tornat a capitanejar el congrés gairebé un quart de segle després. I per això, Xavier Trias, alcalde de Barcelona, va voler agrair l'esforç fet aleshores per l'alcalde Pasqual Maragall per tirar endavant la iniciativa i es va dirigir als centenars de persones de totes les nacionalitats que omplien el Palau de Congressos explicant que la igualtat és l'ànima de la Justícia i que la inclusió forma part del fet educatiu que han d'impulsar

els responsables de les ciutats cap als seus habitants. Perquè la ciutat educadora és la que convoca i provoca l'acció, i això està fent Barcelona. L'alcalde Trias es va comunicar amb l'auditori en quatre idiomes, com ho ha fet aquest diumenge en la cloenda: anglès, francès, espanyol i català, com a persona preparada i poliglota que és, capacitat per poder anar a tots els països del món en actes i esdeveniments de caràcter internacional en representació de la capital de Catalunya sense necessitat de portar un traductor al costat. Igual que ho fa el president Artur Mas en representació del nostre país, la qual cosa també diu molt dels dirigents d'una nació o de la seva capital.

Una ciutat educadora és la que combat la soledat de les persones enmig de tanta gent, i fomenta xarxes de complicitat i compromís. La que fa de la creativitat i la innovació social un element d'inclusió. La que és capaç d'inventar el futur a partir dels sota mínims i de convertir els exclosos en inclosos perquè en la marginalitat, si s'aconsegueix aturar i incloure les persones que la pateixen, hi trobem una gran riquesa en tots els aspectes que, sota aquesta xacra social, no és capaç d'aflorar en benefici de tots. També dels més privilegiats. Per això l'educació és bàsica des de tots els vessants, perquè una ciutat que educa és, sobretot, una ciutat que inclou. I una ciutat i un país que inclouen també posa en marxa tots els mitjans per incloure les llengües més importants del món, i en aquest aspecte, i des del punt de vista de Catalunya, són bàsics l'anglès, el francès però també l'alemany, el rus o el xinès. No hi ha cap problema en parlar i escriure dues, tres o quatre llengües, si es fa des de la infantesa i a les escoles, com molt bé s'ha demostrat en el sistema educatiu català a través de la immersió lingüística, base de la inclusió en positiu de tots els ciutadans del país i molt allunyada de conceptes identitaris, com alguns (molt identitaris d'altres identitats) ens volen fer veure.

El XIIIè Congrés Internacional de les Ciutats Educadores ha estat, doncs, un èxit en tots els seus vessants que ha comptat amb la presència de les conselleres d'Educació i Benestar Social de la Generalitat, Irene Rigau i Neus Munté, respectivament, i ha tingut una gran riquesa de continguts i aportacions; una immillorable organització capitanejada per la directora del Comitè Organitzatiu, Antònia Hernàndez Balada, el seu primer espasa, Marc Garcia Cebrian, i totes les persones del seu equip, a més del president del Comitè Organitzador del XIII Congrés Internacional de Ciutats Educadores, regidor de Presidència i Territori i del Districte de Sants-Montjuïc, Jordi Martí Galbis i altres responsables; la saviesa múltiple dels membres del Comitè Científic, encapçalats per Àngel Castiñeira, director de la Càtedra Lideratges i Governança Democràtica d'ESADE Business School, i Miquel Martínez, catedràtic de Teoria de l?Educació de la Facultat de Pedagogia de la Universitat de Barcelona; les bones conclusions a les quals s'ha arribat com a plataforma ideal per pal?liar desigualtats socials a ciutats de tot el món, i, sobretot, les bones impressions i felicitacions rebudes de tots els representants de les ciutats participants.

Autor: Santi Capellera i Rabassó/GN